

Наукові перспективи
Видавнича група

ISSN (print) 2708-7530
DOI: 10.52058/2708-7530-2023-1(31)

НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

СЕРІЯ: "ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ", СЕРІЯ: "ПРАВО",
СЕРІЯ: "ЕКОНОМІКА", СЕРІЯ: "ПЕДАГОГІКА",
СЕРІЯ: "ПСИХОЛОГІЯ", СЕРІЯ: "МЕДИЦИНА"

Миру нашій Україні

Випуск 1[31]
2023

*Громадська наукова організація «Всеукраїнська
Асамблея докторів наук з державного управління»*

Громадська організація «Асоціація науковців України»

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

Наукові перспективи

*(Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»)*

Випуск № 1(31) 2023

Київ – 2023

*Public Scientific Organization "Ukrainian Assembly
of Doctors of Sciences in Public Administration"*

*Public Organization "Association of Scientists of Ukraine"
within the work of the Publishing Group "Scientific Perspectives"*

Scientific Perspectives

*(Series "Public Administration", Series "Law", Series "Economics",
Series "Medicine", Series "Pedagogy", Series "Psychology")*

Issue № 1(31) 2023

Kiev – 2023

ISSN (print) 2708-7530

DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-1\(31\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-1(31))

Наукові перспективи: журнал. 2023. № 1(31) 2023. С.597

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 24.09.2020 р.
№ 1188 журналу присвоєно категорію "Б" із галузей науки:
державне управління, право та економіка*

*Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 27.09.2021
№ 1017 журналу присвоєно категорію "Б" із психології*

*Рекомендовано до друку Президією громадської наукової організації «Всеукраїнська
Асамблея докторів наук з державного управління» (Рішення від 26.01.2023, № 6/1-23)*

Свідectво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія KB № 24436-14376P від 09.06.2020 р.

Журнал видається за підтримки Міжнародного економічного інституту (Есеніце, Чехія) та
КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м.Києва"

*Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу та реалізації кращих
традицій науки в Україні та за кордоном. Журнал висвітлює історію, теорію, механізми формування та
функціонування, а, також, інноваційні питання розвитку державного управління, права, економіки,
психології, педагогіки та медицини. Видання розраховано на дослідників, викладачів вищих навчальних
закладів, аспірантів, магістрів, фахівців-практиків.*

*Наукове видання включено до міжнародної
наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної
пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.*

Головний редактор:

**Жукова Ірина
Віталіївна**

сандидат наук з державного управління, доцент, директор Видавничої
групи «Наукові перспективи», директор президії громадської наукової
організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного
управління». Лауреат премії Президента України для молодих вчених,
Лауреат премії Верховної Ради України молодим ученим, Лауреат
премії імені Івана Франка у галузі інформаційної діяльності, Лауреат
Зсеукраїнської премії «Інновація в освіті — 2018», м. Київ, Україна

Заступники Головного редактора:

Даций Олександр Іванович — доктор економічних наук, професор, Заслужений працівник
освіти України, завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи Міжрегіональної Академії
управління персоналом (Київ, Україна);

Макаренко Олександр Миколайович — доктор медичних наук, професор, академік
Міжнародної академії освіти та науки, професор кафедри загально медичних дисциплін
Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Непомнящий Олександр Михайлович — доктор наук з державного управління, професор,
академік Академії будівництва України, професор кафедри публічного адміністрування
Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Помиткіна Любов Віталіївна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри
авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Сіданіч Ірина Леонідівна — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри
педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та
психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» (Київ, Україна);

Федоренко Владислав Леонідович — доктор юридичних наук, професор, DrHb - доктор хабілітований наук правничих (Польська академія наук), Заслужений юрист України, директор Науково-дослідного центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності Міністерства юстиції України (Київ, Україна).

Редакційна колегія:

Романенко Євген Олександрович - доктор наук з державного управління, професор, Заслужений юрист України, проректор Національного авіаційного університету, президент громадської наукової організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління» (Київ, Україна);

Арошидзе Паата — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Державного університету імені Шота Руставелі (Грузія);

Ахметова Лайла Сейсембековна — доктор історичних наук, професор політології, професор кафедри ЮНЕСКО, міжнародної журналістики і медіа в суспільстві факультету журналістики Казахського Національного університету (КазНУ) ім. аль-Фарабі (Казахстан);

Бахов Іван Степанович — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Балахтар Катерина Сергіївна — здобувач ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 053. Психологія, старший викладач кафедри іноземних мов в Національному університеті ім. О. О. Богомольця (Київ, Україна);

Бурик Зоряна Михайлівна — доктор наук з державного управління, старший викладач кафедри регіонального управління та місцевого самоврядування Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (Львів, Україна);

Вдовіна Олена Олександрівна — кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Полтава, Україна);

Гбур Зоряна Володимирівна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри управління охороною здоров'я та публічного адміністрування Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л.Шупика (Київ, Україна);

Долгова Олена Миколаївна — кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Гвоздьович Сильвія — кандидат наук, кафедра адміністрації та національної безпеки Державної професійної вищої школи ім. Якуба з Парадижу в Гожуві-Великопольському (Польща);

Головач Наталія Василівна — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Гудзенко Ганна Володимирівна — кандидат медичних наук, асистент кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна);

Гуменикова Тамара Рудольфівна — доктор педагогічних наук, професор, директор Придунайської філії Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Гечбаія Бадрі Нодаровіч — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Батумського державного університету ім. Шота Руставелі (Грузія);

Дегтяр Андрій Олегович — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та підприємництва Національного аерокосмічного університету імені М.С. Жуковського, Заслужений діяч науки і техніки України (Харків, Україна);

Дегтяр Олег Андрійович — доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова (Харків, Україна);

Журавльова Лариса Петрівна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Поліського національного університету (Житомир, Україна);

Ічанська Олена Михайлівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Кайдашев Роман Петрович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного, фінансового та банківського права Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна);

Коляденко Ніна Володимирівна — доктор медичних наук, доцент, завідувач кафедри медичної психології Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна);

Лігоцький Анатолій Олексійович — доктор педагогічних наук, професор (Київ, Україна);

Лич (Назарук) Оксана Миколаївна — доктор психологічних наук, доцент, член-кореспондент української академії акмеології, член громадської спілки «Національна психологічна асоціація», доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Мальцев Дмитро Валерійович — кандидат медичних наук, завідувач лабораторії імунології і молекулярної біології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна);

Мельник Володимир Степанович — доктор медичних наук, професор кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №1 (Київ, Україна);

Мідельський Сергій Людвигович — професор, Академік, Президент Регіональної Академії Менеджменту (Казахстан);

Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща);

Мотренко Тимофій Валентинович — доктор філософських наук, професор, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом, Академік Національної академії педагогічних наук України (Київ, Україна);

Нікульчев Микола Олександрович — доктор богословських наук, кандидат філософських наук, професор, доцент кафедри історії та права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» (Покровськ, Донецька область, Україна);

Недбалек Карел — доктор філософії (PhD) в галузі права, доцент, професор Європейського професійного докторату, MBA, адвокат (Чехія) ;

Новак-Каляєва Лариса Миколаївна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України (Львів, Україна) ;

Орел Марія Григорівна — доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор, професор кафедри аналітичної економіки та природокористування Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (Київ, Україна) ;

Пархоменко-Куцевіл Оксана Ігорівна — доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Перестюк Інга Миколаївна — кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Помиткін Едуард Олександрович — доктор психологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (Київ, Україна);

Радзіховська Наталія Станіславівна — кандидат медичних наук, лікар вищої категорії, завідувач відділенням неврології КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м. Києва", асистент кафедри неврології НМУ імені О.О. Богомольця (Київ, Україна) ;

Савенко Олена Анатоліївна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і права Дніпровського державного аграрно-економічного університету, членкиня громадської наукової організації "Фінансово-економічна наукова рада" (Київ, Україна) ;

Ситник Григорій Петрович — доктор наук з державного управління, кандидат технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри державного управління Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна) ;

Стовба Тетяна Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та морського права Херсонської державної морської академії (Херсон, Україна);

Титко Анна Василівна — кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна) ;

Тимошенко Наталія Юрївна — кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (м. Київ, Україна);

Турчинова Ганна Володимирівна — кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна) ;

Хохліна Олена Петрівна — доктор психологічних наук, професор, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна) ;

Цимбалюк Руслан Степанович — кандидат медичних наук, доцент кафедри загальної хірургії № 1 Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №2 (Київ, Україна) ;

Чернуха Надія Миколаївна — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна) ;

Якимчук Аліна Юрївна — доктор економічних наук, професор, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна);

Яковицька Лада Савелівна — доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна).

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

© автори статей, 2023

© громадська наукова організація «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління», 2023

© Громадська організація «Асоціація науковців України», 2023

© Видавнича група «Наукові перспективи», 2023

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Державне управління»

Андрієнко М.В., Гаман П.І. <i>НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ У КРАЇНАХ ЄС</i>	13
Бизов С.С. <i>ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ТА ДЕМОКРАТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДІ</i>	25
Вайновський Є.О. <i>АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГАРАНТІЙ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УКРАЇНІ</i>	34
Геча О.В., Токар М.Ю. <i>КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ СПОЛУЧЕНОГО КОРОЛІВСТВА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ</i>	43
Довгань Л.І. <i>СИСТЕМА ІНСТИТУЦІЙ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ПРОТИДІЄЮ ПОШИРЕННЮ ЗАХВОРЮВАННЯ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ В УКРАЇНІ</i>	56
Завадська І.К. <i>ПІДХОДИ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ГРОМАДСЬКОГО МОНІТОРИНГУ ТА КОНТРОЛЮ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ</i>	70
Івженко І.Б. <i>КОНФЛІКТ-МЕНЕДЖМЕНТ В СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН</i>	78
Ковальський Д.В. <i>РОЗРОБКА СТРАТЕГІЇ КАДРОВОЇ БЕЗПЕКИ ОРГАНУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	90

Кошляк І.І. <i>ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ</i>	103
Курносенко Л.В. <i>СУТНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ В СИСТЕМІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ</i>	118
Лахижа М.І., Качан Я.В., Сухомлин В.Б. <i>РОЛЬ ПРОФСПЛОК В ПОСТКОМУНІСТИЧНІЙ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ: ІСТОРІОГРАФІЧНІ АСПЕКТИ</i>	125
Обушна Н.І. <i>УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В ПУБЛІЧНІЙ СФЕРІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ</i>	137
Пархоменко-Куцевіл О.І. <i>РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАКТИКИ ТА ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ</i>	149
Пасічник О.В. <i>КОНТИНУЇТЕТ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО КОНТРОЛЮ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ</i>	160
Сурай А.В. <i>ЦИФРОВІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ОГЛЯД НАУКОВИХ ДЖЕРЕЛ</i>	169
Торічний В.О. <i>ЩОДО ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В ІНТЕГРОВАНОМУ УПРАВЛІННІ КОРДОНАМИ УКРАЇНИ</i>	180
Черевань І.В., Бородін Б.М. <i>ПЕРСПЕКТИВНІ ЗРУШЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ</i>	190
Шевченко О.О. <i>РОЗВИТОК ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ В ПЕРІОД ВІЙНИ</i>	200

- Шевченко С.О., Луняк В.Е.** 210
*ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПРАВОВІДНОСИН ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ
ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПЕНСІЙНОГО ТА
СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ*

СЕРІЯ «Економіка»

- Lukash S.M., Sokhan I.V., Danko Yu.I.** 219
*RESEARCH ON FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY OF
AGRARIAN ENTERPRISES OF UKRAINE*

- Ummukhabiba Galandarova** 229
*THE PLACE AND ROLE OF EUROPE'S ENERGY SECURITY IN
AZERBAIJAN'S ECONOMIC INTERESTS*

- Графська О.І., Сиванич А.В.** 242
*ФАКТИ, СПОСТЕРЕЖЕННЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ РОЗВИТКУ
ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ У ПІСЛЯКРИЗОВИЙ ПЕРІОД*

- Гречаник О.Є., Борисенко Н.О.** 258
*АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ВИХОВНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ*

- Гречаник О.Є., Зеленська Л.Д.** 272
*УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ
ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІЗАЦІЇ*

- Дикий А.П.** 298
*ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ ЯК ДЕСТРУКТИВНИЙ ФАКТОР
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ*

- Дідух С.М.** 314
*ОСОБЛИВОСТІ ОБГРУНТУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ РІШЕНЬ
Й АДАПТАЦІЇ БЮДЖЕТУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ
УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ*

- Заюков І.В., Воронюк Д.В., Кузнєцова В.М., Мурашко А.О.,
Самчук Я.С., Самоєнко Т.Ю.** 326
*ЗАПРОВАДЖЕННЯ МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ В
ВІННИЦЬКІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ*

- Михайловина С.О., Кучеренко Т.Є., Матрос О.М., Підлубна О.Д.** **340**
*УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ І КОНТРОЛЮ РОЗРАХУНКІВ
З БЮДЖЕТОМ ЗА ЕКОЛОГІЧНИМ ПОДАТКОМ*
- Надвірнянський Ю.Р.** **354**
*ЕВОЛЮЦІЯ СТАНОВЛЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ТОРГОВО-
ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН*
- Онешко С.В.** **364**
*МОДЕЛЬ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ
НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ «ІНДУСТРІЯ 4.0»*
- Пилявець В.М., Балазюк О.Ю., Гриник О.І.** **375**
*ОГЛЯД ОСНОВНИХ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ БІЗНЕС-
ПЛАНУВАННЯ*
- Черняєв О.С., Ігнатенко Н.В., Бурдонос Л.І.** **394**
*ФОРМУВАННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМИ КЛЮЧОВИХ
ПОКАЗНИКІВ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ НА
ПІДПРИЄМСТВАХ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ*
- Чуб П.М., Охрименко І.Б., Білошапка В.С.** **405**
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НЕОБАНКІВ УКРАЇНИ
- Шедякова Т.Є., Чистякова І.А., Шинкаренко О.С.** **422**
*ТРАНСНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ СВІТОВОГО ФАРМАЦЕВТИЧНОГО
РИНКУ ТА ЙОГО КОНКУРЕНТНИЙ РОЗВИТОК В СИСТЕМІ
МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ*
- Ярмолівич Ю.Р.** **435**
*ЕЛЕКТРОННІ КОНОСАМЕНТИ В СУЧАСНІЙ ПРАКТИЦІ
МОРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ*

СЕРІЯ «Право»

- Дідюк І.Л., Левченко В.О., Полтавець Л.І.** **448**
*ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ
РЕАБІЛІТАЦІЇ СІМЕЙ З ДІТЬМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ*

Добрянська Н.В., Гуцул В.О. 462
*МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ, ЯК СУБ'ЄКТ
НОРМОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ,
ПЕРСПЕКТИВИ*

Колпаков В.К. 473
*РЕГУЛЮВАННЯ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ НОРМАМИ
АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА*

СЕРІЯ «Психологія»

Mishaka N.A. 486
*METHODOLOGICAL REFLECTION OF THE CONCEPT OF
"PROFESSIONAL AND ROLE COMMUNICATION" IN TERMS OF
ACTIVITY OF MODERN PRIMARY SCHOOL TEACHER*

Гальцова С.В. 497
*ОСОБЛИВОСТІ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ
СЬОГОДЕННЯ*

Демчина О.М. 511
*РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ СОЦІАЛЬНО-
ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ
ТОЛЕРАНТНОСТІ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ*

Опанасенко Л.А., Клименко А.В. 522
*ЕМОЦІЙНИЙ ХОЛОД ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА
ВЗАЄМОСТОСУНКІВ СУЧАСНИХ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ
ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ*

Реброва О.О. 536
*МЕТОДИКИ ДІАГНОСТУВАННЯ ГОТОВНОСТІ БАТЬКІВ ДО
ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ*

Слюсаренко М.І. 548
Я-КОНЦЕПЦІЯ ЯК ПОНЯТТЯ ПСИХОЛОГІЇ

Федько С.Л. 556
*НЕЙРОПСИХОЛОГІЯ НАВЧАННЯ ЯК СУЧАСНА
МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ГАЛУЗЬ: ПЕРСПЕКТИВИ І ОБМЕЖЕННЯ*

Чаркіна О.А., Гукасян К.О.

567

*ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ ПОДОЛАННЯ ДЕПРИВОВАНОГО
МАТЕРИНСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ*

***СЕРІЯ «Публічне управління
у сфері національної безпеки»***

Борисенко О.П.

585

*МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ
БЕЗПЕКОВОЇ СКЛАДОВОЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ*

УДК 354:65.014.1.477

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-1\(31\)-25-33](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-1(31)-25-33)

Бизов Сергій Сергійович аспірант кафедри управління та адміністрування, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, проспект Гагаріна, 26, м. Дніпро, <https://orcid.org/0000-0003-2290-6121>

ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ТА ДЕМОКРАТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДІ

Анотація. У статті обґрунтовується необхідність об'єднання зусиль суспільно-політичних інституцій та громадянського суспільства у виробленні єдиного підходу до реалізації патріотичного виховання в освітніх, наукових та управлінських інституціях й організаціях. Розкрито основні аспекти формування патріотизму у підростаючого покоління Великої Британії, Німеччини, США, Китаю, Японії та інших країн. Аналізує роль «учителя» (наставника, коуча) для молоді в цьому процесі, а також розкриває заходи, які здійснюють держави у цьому напрямі. Виявлено, що формування патріотизму в зарубіжних країнах здійснюється відповідно до розвитку історичних, культурних, моральних, ідеологічних та життєвих цінностей, втілених у девізах: у США – «Novus Ordo Seclorum» («Новий світовий порядок»), у Китаї – «Служіння народу!». Акцентовано на феномені державно-цивільного патріотизму як результаті зусиль еліти, соціальних інститутів із забезпечення національної єдності у будь-якій країні світу (США, Японії, Китаю, Великої Британії, Німеччини та ін.). Виявлено, що розвиток історичних, культурних, моральних, ідеологічних та життєвих цінностей сприяє формуванню патріотизму в зазначених зарубіжних країнах, а його зміст ґрунтується на релігійних та ідеологічних підходах з активною участю держави. Визнано, що цифровізація виступає інтегральним фактором, під час повсюдного врахування якого відбувається комплексне формування національно-патріотичного виховання, особливо це актуально для Азійських країн, що є чисельними демографічно (WeChat, QQ тощо). Акцентовано на важливості врахування даної тенденції на вітчизняних теренах, адже через зовнішню агресію проти України, її кордони поширилися на весь світ, оскільки українці були змушені поїхати за межі власної держави. Це, у свою чергу, дозволило поширювати демократичні україно-європейські традиції у будь-якому куточку нашої планети, особливо через діяльність молоді.

Ключові слова: механізми публічного контролю, державна влада, Україна, трансформація.

Byzov Serhii Serhiovych PhD-Student of the Department of Department of Management and Administration of Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs, Gagarin Ave., 26, Dnipro, <https://orcid.org/0000-0003-2290-6121>

FOREIGN EXPERIENCE OF IMPLEMENTATION OF THE STATE POLICY OF FORMATION OF NATIONAL-PATRIOTIC CONSCIOUSNESS AND DEMOCRATIC VALUES OF YOUTH

Abstract. The article substantiates the need to unite the efforts of socio-political institutions and civil society in developing a unified approach to the implementation of patriotic education in educational, scientific and management institutions and organizations. The main aspects of the formation of patriotism among the younger generation of Great Britain, Germany, the USA, China, Japan and other countries are revealed. Analyzes the role of the "teacher" (mentor, coach) for young people in this process, and also reveals the measures implemented by the states in this direction. It was revealed that the formation of patriotism in foreign countries is carried out in accordance with the development of historical, cultural, moral, ideological and life values embodied in mottos: in the USA - "Novus Ordo Seclorum" ("New World Order"), in China - "Service to the people! ". Emphasis is placed on the phenomenon of state-civilian patriotism as a result of the efforts of the elite and social institutions to ensure national unity in any country in the world (USA, Japan, China, Great Britain, Germany, etc.). It was revealed that the development of historical, cultural, moral, ideological and life values contributes to the formation of patriotism in the specified foreign countries, and its content is based on religious and ideological approaches with the active participation of the state. It is recognized that digitalization acts as an integral factor, during the universal consideration of which the complex formation of national-patriotic education takes place, this is especially relevant for Asian countries that are numerous demographically (WeChat, QQ, etc.). Emphasis is placed on the importance of taking into account this trend on the national territory, because due to external aggression against Ukraine, its borders have spread to the whole world, since Ukrainians were forced to go beyond the borders of their own state. This, in turn, made it possible to spread democratic Ukrainian-European traditions in any corner of our planet, especially through the activities of young people.

Keywords: mechanisms of public control, state power, Ukraine, transformation.

Постановка проблеми. Питання виховання патріотизму залишаються в центрі уваги не лише різних систем виховання, а й державної політики більшості країн світу. Останніми роками на вітчизняних теренах відновилася

дискусія з приводу патріотизму, пошуку національної ідеї тощо. Свідченням цього є, зокрема, схвалена Стратегія національно-патріотичного виховання України (2019 р.). На тлі розвитку діяльності щодо виховно-патріотичної спрямованості в Україні, слід проаналізувати досвід патріотичного виховання ключових країн сучасного світу – США та Китаю, з метою визначення перспектив його використання на вітчизняних теренах. Зважаючи на це, обрана тема дослідження є актуальною та вимагає більш детального наукового розгляду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналізу тих чи інших аспектів формування національно-патріотичної свідомості та кадрового потенціалу в межах державного управління присвячені наукові роботи вітчизняних і зарубіжних учених М. Ажажи, С. Домбровської, О. Кіндратець, С. Мороз, С. Натансона, О. Пархоменко-Куцевіл, В. Садкового, В. Сиченка, А. Хмирової, С. Шевченка та ін. та ін. Не применшуючи значних здобутків учених, варто відзначити, що існує необхідність у дослідженні позитивних закордонних практик щодо формування національно-патріотичного виховання з метою виокремлення серед них найбільш дієвих.

Мета статті. Метою наукового дослідження є дослідження закордонного досвіду реалізації державної політики формування національно-патріотичної свідомості та демократичних цінностей молоді.

Виклад основного матеріалу. Сьогодні патріотичне виховання молоді у багатьох країнах посідає одне із провідних місць у системі національних пріоритетів. Повага та любов молодих громадян до своєї Батьківщини, мови, традицій та культури, на думку багатьох учених, є важливою умовою розвитку держави. Так, у США патріотичні почуття та гордість за свою країну прищеплюється американцям з раннього дитинства, а значну роль у цьому відіграє активна пропаганда державних символів через ЗМІ, культуру та інститути громадянського суспільства – школи, університети, скаутські та молодіжні організації. Найактивніше до ідей патріотизму залучають у Китаї, де у цьому напрямі працює Комуністична партія, Комуністична спілка молоді та федерація молодіжних організацій країни.

Разом із тим, в усьому світі по відношенню до патріотизму деякі дослідники застерігають суспільство від небезпечної підміни цього поняття поняттям радикального націоналізму. У наслідок цього може сформуватися соціальна нетерпимість, ксенофобія, шовінізм тощо. До речі, останнє твердження цілком можна застосувати до досвіду Західної Європи, де внаслідок демократизації політичного життя та поглиблення інтеграційних процесів між країнами поняття патріотизму було переосмислене, а його виховання було заміщене формуванням громадянськості, згуртованості, тобто нової інтегративної якості особистості, що сприяє соціалізації молодих людей

в умовах сучасного світу. Серед цілей цього напрямку освіти можна виділити виховання у громадян гармонійного прояву патріотичних почуттів, толерантності, гуманізму, почуття власної гідності та внутрішньої свободи, дисциплінованості та поваги до державної влади.

Для того, щоб підвищити громадянську самосвідомість підлітків, пояснити їм важливість демократії та свободи слова, а також допомогти інтегруватися до європейського суспільства молодим іммігрантам, у школах Великобританії у 2006 році з'явився обов'язковий предмет з основ громадянства. Наступним кроком уряду стала нова реформа щодо запровадження патріотичного виховання у школах, що викликало неоднозначне ставлення громадськості. У той же час, британські консерватори не залишають мрію щодо відродження національної ідеї та наполегливо рекомендують директорам шкіл підвищувати патріотизм в учнів, піднімаючи перед уроками на флагштоку Юніон Джек та виконуючи при цьому національний гімн.

З тієї ж причини «неоднозначності історії» у Німеччині довгий час з великою обережністю ставилися до використання національних символів. Деякі німці взагалі вважали підняття прапора «поганим виявом виховання», тому його рідко можна було побачити навіть на державних будівлях. Однак високий рівень економіки та туризму сучасної Німеччини, її досягнення у політиці, культурі та спорті дали населенню нове почуття ідентичності та гордості. Сьогодні у Німеччині все ще продовжують обговорювати форми та можливі наслідки нового прояву патріотизму, та використовують метод ненав'язливого патріотичного виховання. Так, у зазначеній європейській країні існують програми «Добровільний соціальний рік» та «Добровільний екологічний рік», участь у яких за задумом передбачає надання допомоги молодими людьми, які успішно долучилися до значущих проблем суспільства та сформували у себе почуття громадянської відповідальності та патріотизму. До того ж, окрім військової служби для німців є варіант альтернативної громадянської служби, за місцем проходження якої є допомога у соціальній сфері, сфері охорони здоров'я чи екологічній сфері.

Як бачимо, в ідеології патріотизму є, власне, і прибічники, і противники. Цілі програм патріотичного виховання та його успіх залежать від політики, проведеної державою. Очевидно, що необхідно розмежувати поняття патріотизму та націоналізму, і визначати, що майбутнє Батьківщини значною мірою залежить від того, як до неї ставляться її власні громадяни.

Американський досвід виховання патріотизму корисний для вітчизняної теорії та практики публічного управління з огляду на такі причини: а) схожість наших країн своєю полікультурністю, що «актуалізує проблему виховання та навчання представників різних національностей, конфесій та культур як

громадян єдиної держави»; б) наявність досить багатой педагогічної практики виховання патріотизму в молоді.

Сьогодні статична роль США у світі досить суперечлива. З одного боку, ця держава прагне займати позицію світового лідера, долучаючись до регулювання міжнародних та військових конфліктів. З іншого боку, Сполучені Штати Америки є однією з найбільших економік світу, що забезпечує процвітання та благополуччя своїх громадян. На чому ґрунтується ця довіра народу, віра у свою винятковість та непереможність? Насамперед, основу цих піднесених почуттів становить патріотизм громадян. Дослідники зазначають, що американський патріотизм – унікальне явище. Патріотизм американця не має етнічної, національної чи мовної основи. Суть американського патріотизму – у «Novus Ordo Seclorum» (у «Новому порядку століть») – у вірі в перевагу та перемогу американських демократичних цінностей.

Опитування громадської думки, які постійно проводяться в США, показують, що приблизно три чверті американців пишаються своєю країною. Приблизно половина американців прикрашає свою оселю національним прапором, 15–20% водіїв установлюють на автомобіль американський прапорець. Патріотичні демонстрації США організовують не органи влади, а самі американці, на відміну від переважної більшості країн світу. Участь у подібних заходах добровільна, але в США вони є досить популярними і збирають десятки та сотні тисяч учасників.

Як відомо, патріотизм в американському виконанні є цілеспрямованою, строго регламентованою та формалізованою структурою. Якщо, наприклад, вранці, коли всі в школі перед початком занять виконують гімн США, учень не встав і не приклав руку до серця, його можуть виключити з навчального закладу. Або взяти, скажімо, той самий американський прапор, який можна побачити в США буквально на кожному кроці. Що з ним можна зробити, а що не можна, де і коли його можна вивісити та яких розмірів – усе це також прописано або на федеральному рівні, або на рівні штату.

Центральними ідеями патріотизму в США служать принципи свободи, рівності та справедливості. Американський філософ М. Адлер зазначає, що саме «... на цих трьох ідеях будується життя нашого суспільства. Вони уособлюють ті ідеали, до досягнення яких людство прагне тепер і які хоче передати своїм нащадкам у майбутньому» [1]. Якістю характеру патріота є мужність, відповідальність, подяка перед засновниками та самопожертва в ім'я загального добробуту. Самосвідомість американського народу передбачає унікальність американської національної ідеї як особливої форми справедливості, що дозволяє в процесі прийняття доленосних рішень не враховувати думку інших людей, які не є американцями.

Починаючи з раннього дитинства, американці отримують важливу

виховну установку про соціальний поступ особистості: кожен може стати тим, ким забажає, зокрема президентом країни. Зрозуміло, що зрештою цього досягають лише одиниці. Проте така установка допомагає формувати почуття причетності до долі країни, відповідальність за те, що відбувається всередині неї та за її межами, бажання брати участь у громадських ініціативах. Величезною честю для школярів є відвідування столиці та адміністративних установ, наприклад, Сенату чи Білого дому.

З першого класу перед початком занять американські школярі щодня вимовляють Клятву у вірності прапору. Клятва звучить коротко й ёмно: «Я присягаюсь у вірності прапору Сполучених Штатів Америки, яку він символізує, однієї Нації під Богом, неподільною, зі свободою та справедливістю для всіх». Однак, як це часто буває в США, така практика не є повсюдною. Як відомо, у деяких штатах Клятву не вимовляють взагалі, у кілька разів на місяць, у деяких школах її вимовляють учні лише початкових класів [1].

Особлива роль у вихованні патріотизму відводиться закладам вищої освіти США. У США налічується понад 1350 місцевих коледжів та близько 2000 коледжів та університетів. Число приватних навчальних закладів із загальної кількості становить 65%. Система американської вищої освіти відрізняється від інших значним розмаїттям навчальних програм, курсів і дисциплін, що вивчаються, утворюючи єдиний соціальний інститут, що виконує важливі економічні, соціальні та ідеологічні функції, у тому числі і патріотичне виховання учнівської молоді [1].

Виховання патріотизму у США проводиться у межах такого напрямку, як громадянське виховання, є частиною політики держави, закріпленого такими законодавчими актами, як «Актом про національне та громадське служіння» (1990 р.), «Актом про освіту для демократії» (2001 р.) та ін. [1].

Отже, основними компонентами патріотизму США є такі:

1. Реалізація успіху та свободи за Конституцією США. Цей компонент складає основу патріотизму США.

2. Державні символи (гімн та прапор), які цінуються та визнаються всіма американцями.

3. Голосування під час виборів, участь у громадській діяльності.

4. Вільна від патріотизму академічна сфера, щоб не перешкоджати критичному осмисленню фактів та процесів.

5. Президент, яким можна пишатися, живий символ держави та символ патріотизму.

6. Підтримка військовослужбовців, незалежно від правильності політики уряду США.

7. Кожен може стати тим, ким забажає.

Слід зазначити, що американський патріотизм є ферментом, який об'єднує мільйони американських громадян, які приїхали до цієї країни у пошуках нового життя, емігрантів з різних країн. Країна іммігрантів розвалилася і не змогла б стати однією з найбільших держав, якби не було продуманої й ефективної програми патріотичного виховання. Проголошується, що американський патріотизм немає національної, етнічної чи мовної основи. Представники всіх національностей мешкають у США. Для американців цінна можливість взаємодії з іншими культурами. У навчальних закладах, де здобувають освіту багато іноземців, проводяться міжнародні дні та тижні, під час яких охочі можуть продемонструвати свої національні костюми та розповісти про свої культурні традиції. «Здоровий» патріотизм інших народів викликає в американців повагу.

Щодо досвіду Китаю у патріотичному вихованні, то воно відіграє особливу роль у цій країні. Китай – потужний гравець сучасного світу. Кожен китаєць – це патріот не лише країни, а й міста, села та навіть будинку, в якому народився. Кожен китаєць знає, якою є територія його країни, провінції, селища, скільки в ньому мешканців, на жаль, на відміну від українців. Ідея неподільного Китаю щільно вкоренилася у світогляді за допомогою популяризації праць конфуціанців та сформульованої Кан Ю-Веєм концепції Дутун (ідеї «великого єднання і рівності») наприкінці XIX століття. Неможливість повернення Тайваню або низки островів, які зараз перебувають під юрисдикцією Японії, сприймається китаємцем як особиста трагедія, а приєднання Гонконгу та Макао святкувалися як сімейне свято. Таким чином, головні цінності для китайця – це його Батьківщина, рідна мова, сім'я та домівка.

Усе це пов'язано з патріотичним вихованням, яке є головною ідеєю усієї китайської системи національно-патріотичного виховання. Ще з 80-х років минулого століття у матеріалах китайської ЗМІ зазначалося, що «патріотизм – це найкраща традиція та найвища моральна якість китайської нації», а «формою патріотичного виховання» було заявлено вивчення вітчизняної історії. При цьому зазначалося, що використання при вивченні «книг з всесвітньої історії виправдане лише в тому випадку, якщо в них немає поклоніння іноземним державам і культурам» [1].

Процес пропаганди всього китайського та заборони всього іноземного не припиняється й сьогодні в Китаї, а всі інші види виховання розглядаються лише через призму патріотизму. Значний імпульс китайському патріотизму надали драматичні події 1989 року на площі Таньянмень, пов'язані із загибеллю сотень учасників цілої серії акцій протесту, які виступали з вимогами демократизації й обмеження партійної влади у 1989 р. Після цього китайські комуністи зрозуміли, що необхідно звернути увагу на зміцнення

духу патріотизму. Як наслідок, учням у китайських школах стали пояснювати, що Китай – це давня цивілізація, завдяки якій було зроблено найбільші відкриття. Як бачимо, в ідеології сучасного китайської держави невіддільно застосовуються традиційні цінності підвищення рівня самосвідомості та гордості за країну. Як відомо, ідея стародавньої китайської космографії про Серединне царство, оточене варварами «чотирьох сторін світу», що гармонізує роль Піднебесної імперії, трансформувалася в ідею про те, що протягом усієї своєї історії Китай перебуває у кільці ворогів та невдячних сусідів.

Упровадження офіційної державної політики школи здійснюється учителем. У педагогічних закладах вищої освіти у рамках підготовки студентів розроблено спеціальну програму морального виховання, яка включає безліч розділів, у тому числі розділ, що відноситься до патріотичного виховання, виховання китайського духу, вивчення китайської історії, традиції та культури.

На думку голови Китайської Народної Республіки Сі Цзінпіна, китайська нація з її безперервною, більш ніж п'ятитисячолітньою історією цивілізації створила свою всеосяжну і глибоку культуру, зробила свій неосяжний внесок у розвиток людської цивілізації. Китайське минуле і сьогодення пронизане спільністю наших ідеалів та переконань, яких китайці неухильно дотримуються.

Слід зазначити, що, користуючись різними засобами, китайські університети разом із комсомольськими спілками проводять різні лекції та заходи з патріотичного виховання під час святкування національних свят й історичних дат, у тому числі Китайський новий рік, День молоді Китаю, День утворення КНР.

Отже, патріотичне виховання студентів у закладах вищої освіти КНР представлено в інтернеті великими проектами, а саме:

1. Найбільша в Китаї пошукова система – baidu.com. Цей проект був розроблений у 2000 р. за прикладом пошукових систем Google. Уже у 2006 р. проект розробив свою онлайн-енциклопедію – «Байдупедію». У цій системі студенти можуть знайти інформацію, яка має відношення до зображень та відео патріотичної спрямованості.

2. Популярні месенджери (QQ, WeChat). Національними месенджерами користуються не лише у Китаї, а й у всьому світі [2]. Наприклад, QQ користуються 843 млн осіб, а WeChat – 600 млн осіб. Месенджери допомагають студентам швидко обмінюватися інформацією не лише один з одним, а й викладачами.

3. Форуми, спільноти, блоги. Наприклад, міжнародні та національні проекти в інтернеті, у яких є теми патріотичного виховання (Facebook.com Qzaie.com тощо). Такі інтернет-портали, як «Китайське патріотичне

виховання», «Дім патріота» та інші, присвячені патріотизму, користуються великою популярністю серед молоді.

Висновки. Таким чином, державно-цивільний патріотизм – це результат зусиль еліти, соціальних інститутів із забезпечення національної єдності у будь-якій країні світу (США, Японії, Китаю, Англії, Німеччини та ін.). Виявлено, що розвиток історичних, культурних, моральних, ідеологічних та життєвих цінностей сприяє формуванню патріотизму в зазначених зарубіжних країнах, а зміст ґрунтується на релігійних та ідеологічних підходах з активною участю держави. Визнано, що цифровізація виступає інтегральним фактором під час повсюдного формування національно-патріотичного виховання, особливо це актуально для Азійських країн, що є чисельними демографічно. Акцентовано на важливості врахування даної тенденції на вітчизняних теренах, адже через зовнішню агресію проти України, її кордони поширилися на весь світ, що дозволяє поширювати демократичні україно-європейські традиції у будь-якому куточку нашої планети.

Література:

1. Бизов С.С., Лядер А.С. Механізм державної політики щодо формування кадрового потенціалу у сфері нацбезпеки та національно-патріотичної свідомості в Україні // Вісник Національного університету цивільного захисту України. 2022. Вип. 2 (17). С. 338-343.
2. Помаза-Пономаренко А.Л., Микитюк Ю.М. Цифровізація державної політики vs. державна політика цифровізації у сфері правового регулювання : монографія. Х.: НУЦЗУ, 2021. 200 с.

References:

1. Byzov, S.S. & Lyader, A.S. (2022). Mekhanizm derzhavnoyi polityky shchodo formuvannya kadrovoho potentsialu u sferi natsbezpeky ta natsional'no-patriotychnoyi svidomosti v Ukraini [The mechanism of state policy regarding the formation of personnel potential in the field of national security and national-patriotic consciousness in Ukraine]. *Visnyk Natsional'noho universytetu tsyvil'noho zakhystu Ukrainy – Bulletin of the National University of Civil Defense of Ukraine*. 2 (17). 338-343 [in Ukrainian].
2. Pomaza-Ponomarenko, A. & Mykytyuk, Yu. (2021). Digitization of state policy vs. state policy of digitization in the field of legal regulation [Tsyfrovizatsiya derzhavnoyi polityky vs. derzhavna polityka tsyfrovizatsiyi u sferi pravovoho rehulyuvannya]. Kharkiv: NUTSZU. [in Ukrainian].Є

Журнал

Наукові перспективи

*(Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»)*

Випуск № 1(31) 2023

Підписано до друку 27.01.2023 р. Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,2. Наклад 100 прим.

*Видавець: Громадська наукова організація
«Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління»
Свідоцтво серія ДК No4957 від 18.08.2015 р.,
Андріївський узвіз, буд.11, оф 68, м. Київ, 04070.*

Надруковано рекламним агентством
«GoToPrint» Адреса, Україна, Київська обл.,
м. Київ, вул. Льва Толстого, 63
e-mail: gotoprint@gmail.com